

Derfor kører man den dagsorden, selv om det er til stor skade for ulandene, selv om de stritter imod, alt hvad de kan, og ikke vil være med. Hvor meget udviklingsrunde er der lige præcis over det, bliver jeg nødt til at spørge.

I det hele taget er hele forhandlingslinjen fra EU og USA bakket op af den danske regering en forhandlingslinje, som er et udtryk for en rigtig ussel kræmmermentalitet. Det burde være den tredje verden, man hjalp her. Man burde sige til dem: Vi åbner vores markeder, vi fjerner vores toldmure, vi giver jer kompensation de steder, hvor der er handelsliberalisering. Men det er jo ikke det, man gør. Man går ud og siger: Hvis I skal have noget, så skal vi søreme også have en hel masse. Så skal vores store selskaber da også ind og tjene en masse penge og udkonkurrere den lokale industri, som vi trods alt har.

Kl. 19.05

Det er en virkelig usympatisk dagsorden, og det er ikke en dagsorden, som Enhedslisten på nogen måde kan støtte.

Vi har noteret os, at Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne i dag har haft en lille politikudvikling, og vi er da glade for at konstatere, at det nytter at have en venstrefløj i Folketinget, som kan trække resten af oppositionen til venstre, sådan at man nu aktivt går ind for at fastsætte en konkret dato.

Men vi synes stadig væk, at det forslag til vedtagelse, der ligger, er for slattent med hensyn til at markere en tilstrækkelig høj profil, som for alvor ville være en forhandlingslinje, som det store flertal af verdens befolkning ville bakke op om, og som det store flertal af verdens lande ville bakke op om, hvis de kunne blive hørt i denne her sag.

Derfor fremsætter jeg på vegne af Enhedslisten følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer i forbindelse med forhandlingerne under Doharunden regeringen til at arbejde for,

- at de rige lande i god tid inden WTO-mødet i december spiller ud med en dato for afvikling af al eksportstøtte på landbrugsområdet – i løbet af højst 5 år,
- en halvering af anden landbrugsstøtte i løbet af 5-10 år og strammere regler for den grønne boks, så den udelukkende kan bruges til at støtte natur, miljø og egnsudvikling,

- mindst 50 pct. reduktion af tolden på alle landbrugsvarer i den rige verden,
- bedre muligheder for ulandene til at beskytte deres landbrugsproduktion, særlig småbønder,
- muligheder for ulandene til at undgå toldreduktioner på industrivarer,
- ingen krav om liberalisering af serviceydelser som f.eks. vandforsyning,
- effektive præferenceaftaler for de fattigste lande,
- kontant kompensation – og ikke fra bistandsmidlerne – til fattige lande, som ellers taber på aftalen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Der, hvor vi har en præcisering i forhold til det, der bliver fremsat fra resten af oppositionen, er, at ulandene skal have bedre muligheder for at beskytte deres egen produktion, at vi ikke skal have nogen som helst privatisering af serviceydelser, herunder specielt privatisering af vandforsyning i den tredje verden, og at der skal laves effektive aftaler og ikke bare kontant kompensation for de tredjeverdenslande, der måtte komme i klemme ved en liberalisering af verdenshandelen.

Så det er Enhedslistens forslag til vedtagelse.

Formanden:

Ja tak. Der er en kort bemærkning til ordføreren, så ordføreren bør lige blive stående på talerstolen.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg kender godt Enhedslistens forhold til liberalisering. Jeg vil bare spørge, hvordan hr. Rune Lund kan forklare, at Chile, som jeg også nævnte i min ordførertale, på bare 15 år er gået fra at være et af de allerfattigste lande til at blive Sydamerikas rigeste land ved ensidigt at fjerne alle handelsbarrierer. Hvordan kan det forklares?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg vil sige, at jeg tror aldrig, at Chile har været et af Sydamerikas fattigste lande. Det har tværtimod altid været et af Sydamerikas rigeste lande. Det er et meget rigt land i forhold til mange af de omgivne lande.